

¿POR QUÉ HACEMOS CASTELLS?

Hace poco alguien en la calle me preguntaba por qué me había apuntado a una *colla de castells* y por qué había apuntado también a mi hijo. En ese momento no supe dar una respuesta acertada. Ahora, pasado ese primer momento de incertidumbre y después de una reflexión, ya tengo la respuesta: "No tengo necesidad de dar una respuesta porque la función de esta actividad festiva se verifica de una manera automática y al margen de la conciencia de los individuos que la conforman". Pero además llevo a la conclusión de que tras esta actividad festiva existe una gramática oculta que esconde bajo su apariencia un gran significado.

Els castellers y els castells forman parte de un sistema simbólico más complejo que una forma particular de acto festivo, lo que hace que se traslade a este rito toda o gran parte de la estructura social.

Si pensamos en un día de práctica castellera, el público, aparentemente pasivo, en ningún momento lo es, ya que de él emana una fuerza invisible que comunica directamente con los oficientes del rito, o ¿acaso se ha visto alguna vez una actividad castellera en una plaza desierta de público?

El *castell* conforma simbólicamente todo un esquema viviente de la jerarquía entre generaciones y da continuidad para que podamos concebir de manera ordenada el pasado, el presente y el futuro; en definitiva, refleja en otro código la estructura social. Por tanto, la actividad castellera no es un acto gratuito, ni tan siquiera exótico o folclórico, sino que gracias a él, la sociedad puede funcionar de manera estable porque en definitiva es lo más parecido a la vida y a nuestra existencia.

Juan Linares

POLÈMICA?

Xic1: Ser d'una colla gran implica moltes coses, tantes fins al punt que es demanen coses excessives a membres de la colla de tronc o primeres mans. Però, jo protesto des d'aquí: es pot o no es pot demanar a algú que deixi de fer certes coses per la colla? Jo crec que no. Cadascú és conscient del que fa a la colla: uns vénen a fer castells, d'altres a lligar... i d'altres a passar l'estona. Però no perquè algú sigui més o menys important se li ha de tallar la llibertat i se li ha d'exigir que faci això o allò altre. Què n'opines?

Xic2: D'acord, no s'ha de decidir per una altra persona el que ha de fer, però sí que s'ha de recor-

dar que estar en una colla -ja no dic de vuit- comporta unes responsabilitats. Si ets una peça clau en un castell o en les primeres mans és normal que l'equip tècnic et demani segons quines coses.

Xic1: Entenc el teu punt de vista, però, no creus que una persona, fora dels castells, no és la mateixa persona i que cadascú coneix els seus drets i deures i, per tant, té el dret d'actuar com ell vulgui i el deure de no defraudar aquells que creuen en ell?

Xic2: Això dels drets i dels deures és relatiu, company. Perquè tu pots tenir tots els drets que vulguis si m'assegures que l'endemà podràs fer-me un cinc de set com déu mana. Perquè, si has estat tota la nit

abans sense dormir, i... ja no dic bevent com un cosac, no em diràs que podràs respondre davant de qualsevol dificultat que es presenti en el castell, i respondre de la mateixa manera que si haguessis dormit les teves vuit hores!!

Xic1: Molt bé, però crec que sent membre d'una entitat com una colla castellera, ets prou conscient de les teves responsabilitats i com a persona saps els teus límits. Crec que no es pot jugar amb segons quines coses, perquè aquí venim a divertir-nos, no a fer una examen que implicarà suspendre o aprovar; perquè quan tu entres a la colla, que jo sàpiga, no firmes cap contracte ni tonteries diverses ni cobres per fer res; simplement és un hobi més.

Primer 3 de 7 aixecat per sota i descarregat a Barberà del Vallès el dia 6 de juliol "Alusina vesina".

